

*скиѣ ратници, преклонявамъ се предъ многото не-
сумнѣнни качества на Българскій народъ, предъ него-
вото трудолюбие, икономия, високитѣ домашни до-
стоинства, но — позволѣте ми да ви пожелаая на
всичка ви повече единство въ стремленията.“*

Тѣзи сѣ стрѣловититѣ, гениалнитѣ думи, които баснословний герой отъ минжлата война, генералъ *Скобелевъ* изрече въ Сливенъ, въ минжлий день на Св. Кирила и Методия, въ лицето на всички Българскій народъ.

У всички ни единство въ стремленията!
Това е задачата, която не менѣ се пада да ѣ рѣшѣ. Азъ ѣ хвѣрлямъ на срѣдъ, за да обхрѣхъ вниманието на всички. И задържавамъ си правото съ втора, по специална върху тоя предметъ расправа, да принесе свойтѣ прилогъ къмъ разрѣшението на тая велика задача.

Ще ми позволи само читателтѣ, да обхрѣхъ още отъ начало вниманието върху единъ предметъ, клонъ отъ горнята задача, за който никой още неспомнева, но за който е добрѣ да се земе предварително и рѣшително въ видъ. Да ни съхрани Богъ отъ повторение на вехтитѣ ни династически терзания и раздори, които и день днешенъ сѣ опустошавали или още опустошаватъ нѣкои около насъ малки държави! Да се съединимъ всички подъ сѣнката отъ прѣстолтѣ на Негово Свѣтлость *Александра I.*, началниктѣ и представителтѣ на Българската династия, съ твѣрда и единственна вѣра че подъ Тоя прѣстолъ, върху който простира крилата си великийтѣ, доблестнийтѣ орелъ на Русия, ще измине нашия народъ своето честито и славно шествие прѣзъ долнийтѣ тойзи свѣтъ . . . !

~~~~~

Свѣршихъ. На разстанване нека ми се позволи, да мисля, че може по поводъ на тая брошира, да се поведе критика. Азъ съмъ готовъ да отговарямъ лоялно и справедливо, и за двѣтѣ страни. Но появятъ ли се неврѣбли-некипѣли като оная цапихта критика въ 87-ий бр. на „Марица“ (по поводъ